

tén csak akkor van helye a teljes vételártól 5 százalékos ingatlan átruházási illeték kiszabásának, ha a szerződésben nincs külön feltüntetve, hogy a vételárból mily összeg esik az ingókra és illetőleg külön az ingatlanokra. Az említett törvény végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 108. §-ában foglaltakból szintén ez következik, azzal a megkülönböztetéssel, hogy amennyiben az ingóságok a szerződésben nincsenek külön is részletesen felemlítve, akkor az elkülönítés aggályosnak tekinthető és az ingatlanok értékének meghatározására nézve a törvény 26. §-ának rendelkezéseit is figyelembe véve — amennyiben az ingatlanok értékére nézve az illetékköteles féllel megegyezést nem sikerülne létesíteni — hatósági szakértői becslést kell foganatosítani, de az elkülönítés aggályos volta önmagában nem ad jogot arra, hogy az egész vételár ingatlanokra eső vételárnak tekintessék. A panaszos fellebbezésében a késedelmi kamatok számítása tekintetében is kifogást emelt és e kifogás tárgyában a kir. pénzügyigazgatóságot az illeték újabb összegszerű megállapítására és a késedelmi kamat számítása tekintetében emelt kifogásra is kiterjedő új határozat hozatalára kellett utasítani.

A társulat gépésze altisztnek minősül; illetményei után lerovandó a nyugtatónyelvi illeték. (1920. XXIV. t.-c. 17. §.) (Közigazgatási bírság 6067/1928. P. szám.) Az 1920. évi XXIV. t.-c. 17. §. második bekezdése szerint a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, társaságok és intézetek tartoznak a szolgálatukban álló hivatalnokoknak, altiszteknek, szolgálóknak, továbbá az igazgatóság, felügyelőbizottság, választmány és hasonló társasági szervezet tagjainak (napibiztosok) bármely elnevezés alatt adott járandóságai után a nyugtatónyelvi illetéket készpénzben befizetni.

Hivatalnokoknak nemcsak azok tekintendők, akik fogalmazási, számviteli vagy kezelési írásos, vagy egyébként is magasabb előképzettséget igénylő szellemi munkát teljesítenek, altiszteknek, szolgálóknak pedig nemcsak azok tekintendők, akik személyi vagy házi s általában testi munkát vagy szolgálatot teljesítenek, hanem mindazok, akik a napszámok körét meghaladják és bármely elnevezés alatt szellemi, vagy fizikai, vagy épen vegyes szolgálatot teljesítenek és mint ilyeneknek, szolgálataik fejében bizonyos illetményekhez van a szolgálatadóval szemben jogos, és pedig akár kinevezési okmányon, akár szolgálati szerződésen alapuló igényük.

Minthogy a társulat gépésze a kir. pénzügyigazgatóságnak meg nem döntött ténymegállapítása szerint a változó illetményeken kívül havi meghatározott fizetést huz, minthogy a gépész munkaköre a fizikai munkán felül szakismeretet és szakképzettséget igénylő munkára is kiterjed, amely őt két-

ségen kívül a közönséges munkások és napszámosok körén felül emeli, a társulat gépészét joggal a törvény idézett szakaszában említett altisztnek kell tekinteni.

Az altisztek illetményei után pedig a fentidézett törvényes rendelkezés alapján a nyugtatványi illetéket jogosan követelik.

Kamatilleték. (3700 1926. P. M. II. fejezet.) (Közigazgatási Bíróság 7246 1928. P. szám.) A kamatilleték követelhetésének jogalapja hiányzik. A hivatkozott 3700, 1926. számú rendelet II. fejezete: a hitelüzletekkel keresetszerűen foglalkozók részéről kifizetett kamatok illetékkötelezettségéről, szól és az 5. §. szövege is, a felírásnak megfelelően a hitelüzletekkel idegen pénz kezelésével és gyümölcsöztetésével keresetszerűen foglalkozóknál kezelés vagy gyümölcsöztetés végett elhelyezett vagy bármely jogügylettel átvett tőkék után kifizetett kamatok illetékkötelezettségét állapítja meg, — tehát, bár az alany magánszemély is lehet, ha keresetszerűen foglalkozik az alábbi ügyletekkel, az illeték azonban csak azon ügyletekből folyó kamatokra van korlátozva, amellyel a keresetszerű foglalkozó magához a fenti célból tőkét szív fel és így azon ügyletek, amelyekkel maga kap kamatot, illeték alá nem esnek. Az illeték tárgya a fenti alanyoknál csak az adótt (kifizetett) és nem a saját tőke után kapott (bevételezett) kamat.

Marhalevélilletéssel kapcsolatos pénzbüntetés nem róható ki egyetemlegesen a kiállító hivatalos közeg és a lerovára kötelezett ellen. (Közigazgatási Bíróság 9003/1928. P. szám.) Minden büntetés a tettesekre egyénileg, külön-külön szabandó ki, mert a büntetés nagysága a tettesek vétkességének a fokához igazodik. Ennélfogva pénzbüntetést sem lehet több személyre egy összegben kiszabni, s nem lehet a többi tettet ugyanazon pénzbüntetésért egyetemlegesen felelőssé tenni.

Az 1920:XXIV. t.-c. 6. §. 8. bekezdésében nincs kimondva ezzel ellenkező jogszabály,

mert ott is csak arra van rendelkezés, hogy a marhailleték lerovása kötelezettségének elmulasztásából származó kihágás miatt úgy az, aki a lerovás iránti kötelezettségét megszegi, mint a marhalevél kiállításával megbízott hivatalos személy pénzbüntetéssel büntetendő.

A kir. adóhivatal az itt szóbanforgó pénzbüntetést egy összegben, egyetemleges kötelezettséggel, de elsősorban a marhalevelet kiállító hivatalos közeg, s csak másodsorban állapította meg panaszos ellen.

Ez a kiszabás a fentiek szerint helytelen.